

न्यायेनवर्णाश्रमानुरूपेण ॥ ५६ ॥ यथाश्राद्धयज्ञादिनिमित्तं विना देवान्पितॄन्समभ्यर्च्यत्वा इत्यासंनदोषा गिति स्थितेः यत्तु अन्नं निर्वपितुं न दद्यात् देवपितृभूतमनुष्येभ्य इति शेषः ॥ ५८ ॥ विश्वं सर्व जातीयं प्राणिजातं देवो देवतायस्मिन्तत् विश्वदेवं स्वाधितुः वैश्वदेवं नाम कर्म ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अपरिच्छिष्टं कार्पण्यं विना अध्वनिवर्त्तते मार्गस्थाय ॥ ६१ ॥ धर्मपरं गार्हस्थ्यात्परो धर्मो नास्तीति भावः ॥ ६२ ॥ अपत्रपते निर्लज्ज इति अपवादं लभते ॥ ६३ ॥ अप्राज्ञ इति छेदः प्रकर्षेण अज्ञः प्राज्ञ इति वा शिशोदरकृते इति दिव्यांगनाभोगालिस्मया दिव्यरूपपादभोगालिस्मया च विघसं देवतायुपयुक्तशेषं कामुको ब हुकरोति मोह आत्मा ज्ञानं रागस्तज्जे प्रपंचे प्रीतिः वशं इच्छा ऐश्वर्यं वातैः आक्रान्तः वशमिच्छा प्रभुत्वयोरिति विश्वः इन्द्रियार्थाः शब्दादयस्तेषां वश आयत्तता तदनुगतार्थाः ॥ ६५ ॥ हारिभिः हरणशीलैः एवं वर्णाश्रमाभिमानपूर्वकं यज्ञादीं ननु तिष्ठतामालस्यं हपाज्ञानात्तत्कर्म फलतया उपस्थितेषु विषयेषु रागवता मिद्विधैर्विषयान्प्रतिष्ठतानां तत्र निग्रहचिन्तानां परमार्थस्यात्यन्ता स्फुरणलक्षणं विमूढसंज्ञत्वं भवतीत्युक्तं ॥ ६६ ॥

चक्षुर्दधान्मनो दद्याद्वा चंदद्यात्सुभाषितां ॥ उत्थाय चासनं दद्यादेषधर्मः सनातनः ॥ प्रत्युत्थायाभिगमनं कुर्यान्ध्यायेन चार्चनां ॥ ५६ ॥ अग्निहोत्रमनङ्गांश्च ज्ञातयोरिति धिवांधवाः ॥ पुत्रादाराश्च भृत्याश्च निर्दहेयुरपूजिताः ॥ ५७ ॥ आत्मार्थपाचयेन्नान्नं न वथाघातयेत्पशून् ॥ न च तत्स्वयमश्वीयाद्विधिवन्न निर्वपेत् ॥ ५८ ॥ श्वभ्यश्च पचयेभ्यश्च वयोभ्यश्च वापेदुवि ॥ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातश्च दीयते ॥ ५९ ॥ विघसाशी भवेत्तस्मान्नित्यं चासृतभोजनः ॥ विघसो भुक्त शेषं तु यज्ञशेषं तथाऽसृतं ॥ ६० ॥ चक्षुर्दधान्मनो दद्याद्वा चंदद्याच्च सूनुतां ॥ अनुव्रजेदुपासीत स यज्ञः पंचदक्षिणः ॥ ६१ ॥ यो दद्यादपरिच्छिष्टमन्नमध्वनिवर्त्तते ॥ श्रान्ताया हृष्टपूर्वाय तस्य पुण्यफलं महत् ॥ ६२ ॥ एवं यो वर्त्तते वृत्तिवर्त्तमानो गृहाश्रमे ॥ तस्य धर्मं परंप्राहुः कथं वा विप्रमन्यसे ॥ ६३ ॥ शौनक उवाच अहो बत महत्कष्टं विपरीतमिदं जगत् ॥ येनापत्रपते साधुरसाधुस्ते न तुष्यति ॥ ६४ ॥ शिशोदरकृतेऽप्राज्ञः करोति विघसं बहु ॥ मोहरागवशात्क्रान्तं इन्द्रियार्थवशानुगः ॥ ६५ ॥ क्रियते बुद्ध्यमानोऽपि नरो हारिभिरिन्द्रियैः ॥ विमूढसंज्ञो दुष्टाश्चैरुद्धतैरिव सारथिः ॥ ६६ ॥ षडिन्द्रियाणि विषयं समागच्छति वै यदा ॥ तदा प्रादुर्भवत्येषां पूर्वसंकल्पजं मनः ॥ ६७ ॥ मनो यस्यैन्द्रियस्येह विषयान्यातिसेवितुं ॥ तस्यौत्सुक्यं संभवति प्रवृत्तिश्चोपजायते ॥ ६८ ॥

तदुपपादयति षडिति दीपप्रभावतैजसं मनः नेत्रादिद्वारा तत्तद्विषयं प्रतिगत्वा तदावरकमज्ञानमभिभाव्य तं विषयं प्रकाशयति यदा तदा एषां विषयविदामनः तत्तद्विषयहानोपादानोपेक्षालोचनाख्यमननालकमंतः करणं प्रादुर्भवति विशेषेण पीनं भवति तत्र पूर्वसंकल्पजं यथा पूर्वसंस्कारं हीनेऽप्युपादेयं बुद्धिरुत्तमेहानं बुद्धिर्विपरीता वा बुद्धिर्भवति सोऽयं मनः प्रादुर्भावः ॥ ६७ ॥ तस्मिंश्च जाते किं स्यात्तदाह मनो यस्येति यस्य पुंसः मनः इन्द्रियस्य इन्द्रियाणां विषयान्शब्दादीन्सेवितुं याति उच्चलति तस्य तद्विषयभोगार्थं औत्सुक्यं विलंबासहत्वं भवति च ततः प्रवृत्तिर्जायते ॥ ६८ ॥

तदुपपादयति षडिति दीपप्रभावतैजसं मनः नेत्रा